

برای سنگ مزارم

ما زین جهان به غیرسیاهی ندیده ایم
خرم کسی که زندگیش غرق نور بود!

با آه و درد عمر به حسرت تباه شد
منزلگه نهائی ما خاک گور بود

ما انتخاب آمد و رفتن نداشتیم!
دانی «رضا» که آمد و رفتنت به زور بود!

رضا شاپوریان
بیمارستان کنت - وارویک/ردایلند
ششم جون ۱۹۹۰